

1889-01-14

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Paris (Frankrig)

Omtalte personer:

Juliette Willumsen

Arkivplacering:

Tilg. 392, Håndskriftsamlingen, Det

Kgl. Bibliotek.

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen er i Paris. Han kritiserer udstillingsforholdene hjemme i Danmark, og han håber at kunne åbne sin egen udstilling en dag. Juliette Meyer bliver undervist af Rohde. Willumsen slår fast, at han ikke vil blande sig i undervisningsmetoden, men han spørger ind til, hvorledes det går med hende.

TRANSSKRPTION

7. Place du Calvaire

Montmartre

Paris

d. 14 Januar 1889.

Kjære Rohde:

Jeg falder naturligvis ikke i Forbauselse over alt det Nye De har at fortælle mig hjemme fra; men Tak for Brevet, det giver Anledning til et Par Betragtninger.

<sup>1)</sup> Det vilde ikke være Underligt om jeg er bleven nysgjærrig efter at vide om den Forskel vi har som Lærere, De maa ane den (jeg ikke) De maa fortælle mig om den, Ganske vist er Maalet det samme, hvis det gjælder om at faa min Kjæreste til at kunne tegne; men hvis Maalet er: hvorledes og hvad kun skal komme til at tegne og male, saa tænker jeg (haaber) at det er saa forskelligt som Nat og Dag. Ligesaavel

som Deres og mit Maal, som udøvende Kunstnere, divergerer merer, deslængere vi komme frem ad <sup>1</sup> Banen, det er De vel enige med mig i, at saa kan vel heller ikke Midlerne være det samme; Men selvfølgelig saa længe De er hendes Lærer, hvilket jeg takker Dem saa meget for, som det er mig muligt, saa har De Haand- og Halsret over Undervisningsmaaden, Ingen fremmed Indblanding, har noget der at gjøre. Og saa

<sup>2)</sup> kunde jeg naturlig have svær Lyst til at vide hvorledes det gaar hende, har De nogen Glæde af at være hendes Lærer?

Det lader ikke til at noget Menneske har set det Billede jeg havde paa Juleudstillingen, naa det faar vel og være det samme, jeg er bleven saa forhærdet i Retning af at ses og

blive hængt op, at Intet indvirker mere paa, ja det kunde jo nok være at en Smule Sympati kunde virke; men ikke mere det modsatte, al den Raaddenskab, som i de sidste Aar har graseret hjemme paa Udstillingerne og i Klikkehulerne, hvor de lever som en stor Familie paa sin og sine gode Venners gjensidige Oversprøjtning med Rosens dejlige Patsjoliduft, naar bare den eller den er elskværdige Mennesker, og de en Gang i Tiden har lavet et godt Billede, saa er det tilstrækkelig til aldrig at dale i

Kameraternes Øjne, da det er saadant nogle prægtige Folk, og Kritikerne  
ja de sidde sku allerinders inde i Malstrømmen og snurrer rundt, det synes  
De det er saa dejligt; men - en Gang saa bliver de dog slugte, man  
kommer ikke nemt ud af den igjen, jeg er i de yderste Cirkler og jeg ser  
hvilket Mas det er at komme

fri; men naar jeg engang kommer fri, og aabner min egen Udstilling, ved  
siden af mit Værksted, saa skal jeg staa og grine af de andre som hvirvles  
rundt i Strømmen og vrænge af mig, fordi jeg ikke er Kunstnerisk, fordi  
mine Billeder ikke er gennemførte nok, og der ikke er brugt Aar om en Lap  
af saa og saa mange []". Hu hej sikken Styr. 4 Mand skal gaa efter  
hinanden med Reklameplakater, hvorpaa der staar som paa mit Visitkort:

J. F. Willumsen

peintre artist.

Bestillinger modtages paa alt til Faget henhørende.

ja og jeg kan ogsaa sætte: Reparationer udføres. Saa kan jeg først blive  
frigjort fra Strømmen

Hvorfor kan den eller den - Billedskærer<sup>x</sup> \*Haandværker i Alm. ikke være  
Kunstner, naar han har Folk paa Værkstedet, at han ikke er det, er noget  
andet. Hvis de tror at dette skulde være en Forbitrelse fordi jeg ikke har  
faaet Lov til at søbe af det store Suppefad, saa troer De fejl.

Deres J. F. Willumsen

Hils min Halvd. Hilsen til Dem som ville have En.)

---

<sup>1</sup> Ordet er utydeligt. Willumsen har sandsynligvis haft til hensigt at skrive ad

7. Place du Calvaire

Montmartre

Paris

J. 14 Januar 1889.

Kjære Rode:

Jeg faedes naturligvis ikke i  
Forbavelse over alt det Nye du  
har at fortælle mig hjemme fra; men  
Tak for Brevet, der gives Anledning  
til et Par Betragtninger.

Det vilde ikke være underligt om  
jeg<sup>et</sup> bleven nysgjerrig efter at vide om  
den Forskel vi har som Lærere, ~~for~~ de  
maa ane den (jeg ikke) de maa for-  
tælle mig om den, ganske vist er  
Maalet det samme hvis det gjælder om  
at faa min Hjærste til at kunne tegne;  
men hvis Maalet er: hvorledes og hvad  
hun skal komme til at tegne og male,  
saa tænker jeg (~~det~~ haaber) at det er saa  
forskelligt som Nat og Dag. Ligesaa vel

Som Læres og mit Maal, som ind-  
øvede Kunstnere, divergeret mere,  
dislangere vi komme frem paa Banen,  
det er de vel enige med mig i, at  
saa kan vel heller ikke Midlerne  
være det samme. ; Men selvfølgelig  
saa lange de er hendes Læres, hvilket  
jeg takker Dem saa meget for, som  
det er mig muligt, saa har de  
Hænder og Hænder over Undervisnings-  
maaden, ~~Ugens~~ fremmede Indblanding,  
har noget der at gøre. Og saa

2) kunde jeg naturlig have sovet  
Lyst til at vide hvorledes det gaar  
hende, har de nogen Glæde af at  
være hendes Læres?

Det laves ikke til at noget Menneske  
har set det Billede jeg havde paa  
Tilværelsen, naa det faar vel  
og være det samme, jeg er bleven  
saa forherbet i Retning af at ses og

blive hængt op, at Intet indviser  
mere paa, ja det kunde jo nok være  
at en Smule Sympati kunde virke;  
men ikke mere end modatte, at den  
Raadetskab, som i de sidste Aar har  
græsset hjemme paa Høstelingene og  
i Klinketjulerne, hvor ~~den~~ <sup>de</sup> de leve  
som en stor Familie paa sin og sine  
gode Venners gjensidige Oversprojtning med  
Kodens dejlige Tatsjoliduft, naar bare  
den eller den ~~de~~ er elskværdige Menneske  
og de en Gang i Tiden har lavet et godt  
Billert, saa er det tiltrækkelig til aldrig  
at dale i Kameraternes Øjne, <sup>aa</sup> det er saa-  
dant nogle prægtige Folk, og Kritikerne  
ja de sidste skulde allesindes ind i  
Malstrømmen og snurre rundt, det  
synes de det er saa dejligt; men  
en Gang saa bliver de dog slægt,  
man kommer ikke rundt ud af den  
igjen, jeg er i de yderste Pirkler og  
jeg ser hvilket Maa det er at komme

fri ; men naa jeg endelig kommer fri,  
og aabner min egen Værksted, ved siden  
af mit Værksted, saa skal jeg staa og  
grine af de andre som hvirvles rundt  
i Strømmen, og vrænge af mig, fordi  
jeg ikke er Kunstnerisk, fordi ~~de~~ mine  
Billeder ikke er gennemførte nok, og det  
ikke er brugt Aar om en Lap af saa  
og saa mange □". Hvi hej sigke  
Fys. 4 Mand skal gaa efter hinanden  
med Reklameplakater hvorpaa der staar  
som paa mit Visitkort:

J. F. Willingjen  
hindre artist.

Bestillingen modtages paa alt  
til faget henhørende.

Ja og jeg kan ogsaa sette: Reparationer udføre  
Saa kan jeg først blive frigjort fra Strømmen  
Hvorfor kan den ikke den - Billedgjæver (ikke  
være Kunstner, naa han har Folk paa Værkstedet  
at han ikke er det, er noget andet,

Alts, dette skulde være en Forbitrelse fordi jeg ikke  
har faaet lov til at søge af det store Sippeskat.  
saa troer de fejl.

Handværk  
i Alm.

Deres J. F. Willingjen

Handl. Klem til  
denne  
i København